A°. 1841. N°. 16.

DINGSDAG, DEN 23sten FEBRUARIJ.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

Paramaribo, den 20 Februarij 1841.

(7997) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Colonie van:

JOHANN DE JONGH. — En

ELISABETH DE JONGH.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 18 Februarij 1841.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: CHRISTIAN HELFS en HELENA SEGILLE OODHAS; beide alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Mengelingen.

Mariana.

Eenigen tijd geleden kwam eene schoone jonge Napolitaansche dame te Parijs aan, vergezeld van een man van die soort, welke de kunst bezitten, de gelegenheden te winnen en misbruik te maken van het vertrouwen van het vrouwelijk hart.

Hij had tegen Mariana — want dit was de naam der schoone Napolitaansche — gezegd: »volg mij, verlaat uwen ouden vader, verlaat Italië's blaauwe hemel, volg mij naar Frankrijk, om het huwelijk te voltrekken, hetwelk ik uitgestelde. Voor u zullen eeuwig gelukkige stonden vermaken en genietingen der groote wereld open; u wacht de reinste liefde."

Mariana volgde hem.

In Parijs gekomen zijnde, huurde hij voor haar een huis in het midden der stad, bezocht haar elken dag, stelde de voltrekking van het huwelijk van week tot week uit en vertrok eindelijk, zonder dat Mariana wist waar heen.

Op zekeren morgen kwam hij hare woning voorbij, maar hij trad bij Mariana niet binnen, en wierp eenen verachtelijken blik op het gevallen meisje.

De dagen werden weken, de weken maanden, en nog liet de lage verleider niets van zich hooren. Wat had hij te vreezen? Zij wist zijnen waren naam niet, de vrouwelijke zwakheid zoude haar wel spoedig Parijs doen verlaten, zoo dacht de ellendeling en zoo meende hij. Arme Mariana!

Toen hij haar bedrogen had, werd zij wanhopig. Bedrogen, onteerd en verlaten door hem, voor wien zij alles had opgeofferd, dit was te veel.

Een jongman sloeg haar niet waar belang gade en volgde de schoone als hare schaduw. Hij bezat eene gevoelige, edele ziel en in die ziel, koesterde hij liefde. — Hij zwoer, hij wilde de schitterende ster bezitten, die hem deed duizelen; hij hield zijn woord. Spoedig was de kennis met de schoone Napolitaansche gemaakt, en toen Mariana hem voorstelde haar te wreken, door den dood van haren verleider, indien hij, of zij hem vinden mogt, stemde Amindas toe.

Thans begon hun onderzoek, zij bezochten alle plaatsen en maakten zich met elken bekend. Overal, waar oogen zagen, ooren hoorden en stemmen spraken, verschenen zij, om den verleider op te sporen, doch alles was vergeefs.

Eens zeide Amindas tot Mariana: »Mijn broeder is van zijne reis terug gekomen!"

»Welke broeder?"

»De eenigste dien ik heb. Hij komt morgen alhier aan om zijn huwelijk te voltrekken. De plegtigheid zal prachtig zijn. Indien gij lust gevoelt dezelve te zien, zoo gaan wij te zamen." Mariana stemde toe.

De trouwplegtigheid was afgeloopen, ieder had reeds het koor der kerk verlaten, maar nog zat Mariana dáár koud, bleek en roerloos als de pilaar waar tegen zij leunde. Amindas naderde haar en vroeg ontsteld. Wat deert u Mariana! spreek.

»Hij is het!" gilde zij, »hij uwe Broeder! ...."

»Hoe! wat! ...." riep de verschrikte Amindas. »Gustaaf! mijn broeder! ...."

»Is mijn verleider!" sprak Mariana, terwijl haar geheel ligchaam van wraaklust beefde." »Hij is het op wien te wreken gij mij gezworen hebt!"

»Groote God!" riep Amindas en bedekte zijn gelaat met beide handen.

Hij zocht en vond zijnen broeder, verweet hem zijne laaghartigheid en Gustaaf hoorde hem glimlachend aan.

»Maar wie heeft u dat alles verhaald?" vroeg hij aan Amindas,

»Uw slagtoffer booswicht!"

»Zijn er dan slagtoffers in deze dagen?" vroeg Gustaaf schamper lagchende, »beminde en bevoorregte minnaars zijn er zoo velen dat er naauwelijks een gemist wordt."

»Dat is waar, Gustaaf! maar bekend gij uwe dwaling? ...."

»Het was de dwaling der liefde, geenszins de mijne Amindas!"

»Koude en gevoellooze verleider!" riep Amindas, »indien ik de vrouw, die gij dus verzaakt, in mijne bescherming genomen en haar gezworen had, haar op den ellendeling die haar verleidde te wreken, bloedige wraak. ...."

»Hou op, dit is te veel Amindas!"

»Het is de waarheid, eervergetene!"

»Wat gij trekt u het lot aan eener Italiaansche ligtekooi!"

»Ellendeling!" riep Mariana op dit oogenblik terwijl zij het vertrek binnen trad. Met de laagste en uitgezochtste scheldwoorden, werd het meisje door Gustaaf ontvangen en Amindas hier door tot woede gebragt, gaf zijnen broeder een slag op het aangezigt. Dit was te veel, zij daagden elkander uit en beiden verschenen op de bestemde tijd en plaats. ...

Gustaaf had eene, hem anders geheel vreemde nadenkende houding, en Amindas hield sidderend de pistool in de hand.

Daar ritselde iets in de struiken en Mariana trad tusschen de beide broeders.

»Laat af!" zeide zij plegtig, »het is wel; beiden hebt gij uwen pligt gedaan, maar broederbloed begeer ik niet; dat is geen zoenoffer voor een stervend meisje!"

»Stervend! ...." riepen beiden.

»Ja, Amindas! ik begeerde te weten of uwe liefde voor mij hevig genoeg was, om alles voor dezelve op te offeren. — Getuige te zijn van uw broeders geluk, was mij onmogelijk; ik heb vergif gedronken. Uwen broeder, die mij verachtte, beminde ik, en zonder hem kon ik niet leven. Maar gij beiden weest verzoend, laat mij u beider handen in elkander leggen, ten teeken dat er geene vijandschap meer tusschen u beiden bestaat!"

»Vaarwel, Amindas! vaarwel Gustaaf! leeft gelukkig met uwe echtgenooten! ... Vaart beiden eeuwig wel! ......"

Gustaaf verloor zijne vrolijkheid, want zijn geheele leven werd door de gedachte aan Mariana verbitterd. Wat Amindas betreft, hij huwde nimmer, en men ziet hem menigmaal op het kerkhof weenend nederzitten, op de eenvoudige Grafzerk, waaronder het stoffelijk overschot van Mariana rust.

DE NIEUWE ROK.

Lord S., had zeer fraai bruin laken tot een rok aan een kleermaker in *Londen* gegeven.

Toen de kleermaker met het snijden van den rok bezig was, trad een schoenmaker in de kamer, om zich insgelijks de maat van een rok te laten nemen. Het laken van den lord beviel den schoenmaker ongemeen, en op de vraag, voor wien hetzelve bestemd was, tot antwoord bekomen hebbende dat het laken voor lord S. was, zeide hij tot den kleermaker: »maak mij ook zulk een rok van hetzelfde laken en van hetzelfde fatzoen."

Toevallig kwam lord S., naar verloop van eenige dagen, weder bij den kleermaker. Het scheen hem toe, dat deze veel meer van het laken voor zich had liggen, dan hij hem gezonden had. Hij vraagde: »wien behoort dit?"

»Een schoenmaker, John Drake genaamd," hernam de kleermaker, »hij heeft uitdrukkelijk juist zulk een rok verlangd, als gij bij mij besteld hebt."

»Best," zeide de lord, »snijdt mijn laken in enkel driekante stukken, en maak dan uit dezelve mijn rok. Ik zal u 10 guinjes daarvoor betalen, maar onder die voorwaarde dat gij ook de andere, even zoo zult vervaardigen

»Goed, uw wensch zal vervult worden," antwoordde de kleermaker, en hij maakte nu twee gelijkvormige rokken, enkel uit driekante stukken laken te zamen gevoegd.

De schoenmaker kwam bij den kleermaker, om naar zijn' nieuwen rok te vernemen en verschrikte niet weinig, toen hij denzelven uit honderd lappen zag zamengesteld, welke niet onaardig naar de schaal van een schildpad geleek. Hij begon daarop hevig tegen den kleermaker uit te varen, die echter droogjes antwoordde:

»Waarom maakt gij u toch driftig? Ik heb immers niets meer gedaan dan gij uitdrukkelijk verlangd hebt. Hier is de rok van lord S. naar welken ik u een gelijkvormige moest maken. Beschouwd beiden naauwkeurig en gij zult bevinden, dat zij volkomen gelijk zijn."

»Ja, dat is waar!" antwoordde den schoenmaker, het hoofd schuddende, maar het zal mij in het vervolg tot leering verstrekken, dat men zich niet met voorname lieden moet gelijk stellen."

Eene koopvrouw te Londen, die schoon was, had zes mannen na elkander genomen; den eersten uit gehoorzaamheid aan hare ouders, de vijf anderen naar haar eigen goeddunken. Een engelschman was stout genoeg om haar zevende echtgenoot te worden. De eerste maanden van hunne nieuwe huishouding waren niet dan aangenaam. Eene onmatige liefde maakt ligt eene vrouw onbescheiden. Deze sprak in de armen van haren zevenden man met de uiterste verachting van de zes die hem voorgegaan waren. Zij hadden haar mishaagd, zeide zij, door hunne dronkenschap of ontrouw, en nooit had zij hen beklaagd, of in goeden ernst beschreid. De man, begeerig om te weten, welk het karakter van zijne verliefde wederhelft was, veinsde dikmaals uit te gaan, en dronken te schijnen zoo menigmaal als hij laat te huis kwam. In 't eerst leed hij slechts zachte onderrigtingen, maar eerlang werden de vermaningen door bedreigingen gevolgd. Hij ging zijn gang en veinsde zich nog meer tot den wijn genegen.

Op een' avond als zij hem smoorlijk dronken en vast in slaap achtte, sneed zij een stuk lood uit de mouw van haren tabbaard, smolt hetzelve, en naderde tot den gewaanden slaper om hem het gesmolten metaal, door middel van een pijp, in het oor te gieten. De man niet meer twijfelende aan de boosaardigheid van dat wijf, hield haar vast, riep om hulp, en deed het geregt halen. De misdadige werd in kluisters gezet, haar geding werd aangesteld, de zes lijken, die men weder opgegraven had, getuigden tegens haar, en deden haar ter dood veroordeelen.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 19den dezer, de Engelsche Schoener London Packet, Kapt. H. W. Harey, van Demerary, hebbende 11 dagen reis; Passagier: den Heer Thomas Hill.

UITGEKLAARD.

Den 17den dezer, de Engelsche Schoener Lady of the Night, Kapt. J. J. Marshall.

Den 20sten, de Engelsche Schoener Guiana, Kapt. Ch. Rochel; Passagier: de WelEerwaarde en zeer Geleerde Heer D. Moolhuijzen Phz. — Beide naar Demerary.

Idem, het Schip Triton, Kapt. L. J. Kiers, naar Amsterdam, lading: 50 vaten en 1333 balen halfe Koffij, 8 vaten en 258 balen gebroken dito, 14 balen schoone en 2 dito vuile katoen, 105 ℔ Koper en 255 ℔ oud Lood; Passagiers: de Heer M. R. Mattes en Echtgenoote, de Heeren N. M. Reeder en H. A. Bothe, en de minderjarige Maria Louise Elisabeth Vlier.

Idem, het Nds. Am. Schip Jane, Kapt. Chs. Fits, naar Glouchester, lading: 349 vaten Melassie en 705 ℔ oud Koper.

Advertentien.

Vendutien.

(8876) Den 1sten Maart 1841, N. G. VLIER, q.q. en L. P. NIJMEGEN, q.q. Ph. HUIZE, q.q. en A. WESSEMAN, privé en q.q. van den Grond Nieuwzorg, voor 11/12 aandeel in de verlatene Plantaadje Vossenburg en Hollandia.

Den 1sten Maart, EXPLOICTEUR, aan J. G. KRAMER, van het Huis en Erf, aan de Keizerstraat, Oude Wijk La. B. No. 116 en Nieuwe Wijk La. A. No. 149.

Den ... W. van ESPERANCE PREMIER, van HOOP, C... MAR... EWICKE, van den Grond Abigaelshoop, aan het pad van Wanica.

Hijpotheek.

Den 19den Februarij ALFRED J. H. BERTHOUD, eerste Hijpotheek, ten behoeve de HOOFD-DIRECTIE der Particuliere West-Indische Bank, ten te vestigen op 1/3 gedeelte in de Plantaadje Oranjestein, in de Para Kreek, en daaraan behoorende Slaven, alsmede 1/3 in 163 privé Slaven, en 1/3 in de Houtgrond La Prosperité aan de Coropina Kreek en Slaven.

Paramaribo, den 20 Februarij 1841.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,

A. van MEERTEN.

(8001) Fungerende CURATORS, zullen op Woensdag den 24sten dezer, des namiddags ten 4 ure, in het locaal aan het Departement der Onbeheerde Boedels, door den Vendumeester M. A. REIJSER, publiek doen verkoopen:

De GOEDEREN, gevonden in de Boedels FRANCINA van WEIJS, Z. WIJERS en S. F. HONIG, bestaande in: LIJFKLEEDEREN, ZILVEREN- en KOPERENGOED.

En den Slaaf genaamd Frans, aankomende den Boedel F. van WEIJS.

Paramaribo, den 22 Februarij 1841.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(6642) De Exploicteur bij het Geregtshof van SURINAME, zal over een jaar en zes weken, te rekenen van den dag waarop de na te noemene PLANTAADJEN onder Sequestratie zijn overgenomen, dag en datum nader te bepalen, publiek bij Executie verkoopen:

Een twaalfde aandeel in de SUIKER - PLANTAADJE NIEUWZORG en daaraan behoorende GRONDEN OOSTERHUIZEN en LA SOLITUDE, gelegen aan de Kummetuana Kreek, ter regterhand in het opvaren tusschen de Gronden de Eendragt en Sinabo.

Een twaalfde aandeel in de KATOEN-PLANTAADJE MEERZORG, gelegen aan het gedolven kanaal van Tapoeripa, ter linkerhand in het opvaren, tusschen de Plantaadje Berthoudslust en de verlatene Plantaadje Rees en Crop.

Een twaalfde aandeel in de verlatene PLANTAADJE VOORZORG, gelegen in de Mot Kreek.

Een twaalfde aandeel in de verlatene PLANTAADJE BENINENBURG, gelegen aan de beneden Commewijne. — En

Een twaalfde aandeel in de verlatene PLANTAADJE LANKMOEDIGHEID, gelegen in boven Cottica, alle met de daaraan behoorende SLAVEN en verdere AP- en DEPENDENTIEN; — aankomende LOUISA MARIE CONSTANCE DE CARRION D'ESPAGNE DE NISAS POULIN en LOUISA EMELIE, gezegd BLANCHE DE CARRION D'ESPAGNE DE NISAS POULIN, in derzelver relatien als te zamen, vermits de renuntiatie van Vrouwe VICTORINA HENRIETTA ELISABETH CARRION D'ESPAGNE DE NISAS POULIN, Echtgenoot van ABRAHAM CONSTANTIJN BENEILLE VEREUL, de eenige beneficiaire Erfgenamen van wijlen Vrouwe ANNA CONSTANCE CELLIER, in leven eerst Weduwe JEAN DE CASSE en daarna Weduwe van ROCH LAMBERT HENRY CARRION D'ESPAGNE DE NISAS BURGGRAAF DE POULIN, in haar leven voor 80/960 aandeelen of 1/12 geregtigd tot den eigendom van alle de Goederen, niets uitgezonderd, tot den Boedel en nalatenschap van wijlen Vrouwe HENRIETTE ANNA DE LA VAILDE, in der tijd Weduwe van DIRK JAN WILLEM HATTERMAN; — op den 23sten en 25sten Januarij 1841, onder Sequestratie gebragt.

Paramaribo, den 22 Februarij 1841.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

Bekendmaking.

De GODSDIENSTOEFENING bij de Engelsche Episcopalische Kerk, zal op ZONDAG den 28sten dezer, des morgens ten negen uren, gehouden worden.

Paramaribo, den 22 Februarij 1841.

(8003) De ondergeteekende biedt op billijke voorwaarden te Koop aan:

Deszelfs HUIS, gelegen aan de Gravenstraat, voorzien van ACHTERGEBOUWEN en alle noodige GEMAKKEN, zijnde de beneden vertrekken met fraai geschilderde Vloerzeilen belegd.

Paramaribo, den 22 Februarij 1841.

J. W. FUCHS.

MAZER QUARTIER & Co.,

Recommandeeren zich in de gunst van Heeren Planters, tot het doen van alle soorten van KETZELWERKEN. (7970)

Paramaribo, den 22 Februarij 1841.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het gekoperd tweedeks Galjootschip West-Indien, Kapt. J. J. Boon. — Adres bij Gebrs. Reijns.

Het gekoperd driemast Barkschip Clasina Adriana, Kapt. S. Nielsen. — Adres bij L. D. J. van Rommel. Sluit 25 Februarij.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Dina Maria, Kapt. H. C. Wriborg. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het Galjoot schip Concordia, Kapt. J. H. Wit, Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 23 Februarij.

Het Schip de Jonge Hylke Tromp, Kapt. F. S. Oldendorp. — Adres bij Leijsner en Scheffer. Sluit 25 Februarij.

Het Nederlandsch Kofschip Amsterdam, Kapt. L. Wildschut. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het nieuw gebouwd gekoperd schooner Kofschip Koning Willem, Kapt. E. H. Singer. — Adres bij Van West en de Haan.

Naar Rotterdam:

Het Schip Harmonie, Kapt. B. J. Zoeteker. — Adres bij J. M. Samson.

Ter Boekdrukkerij van Fuchs & Campt.